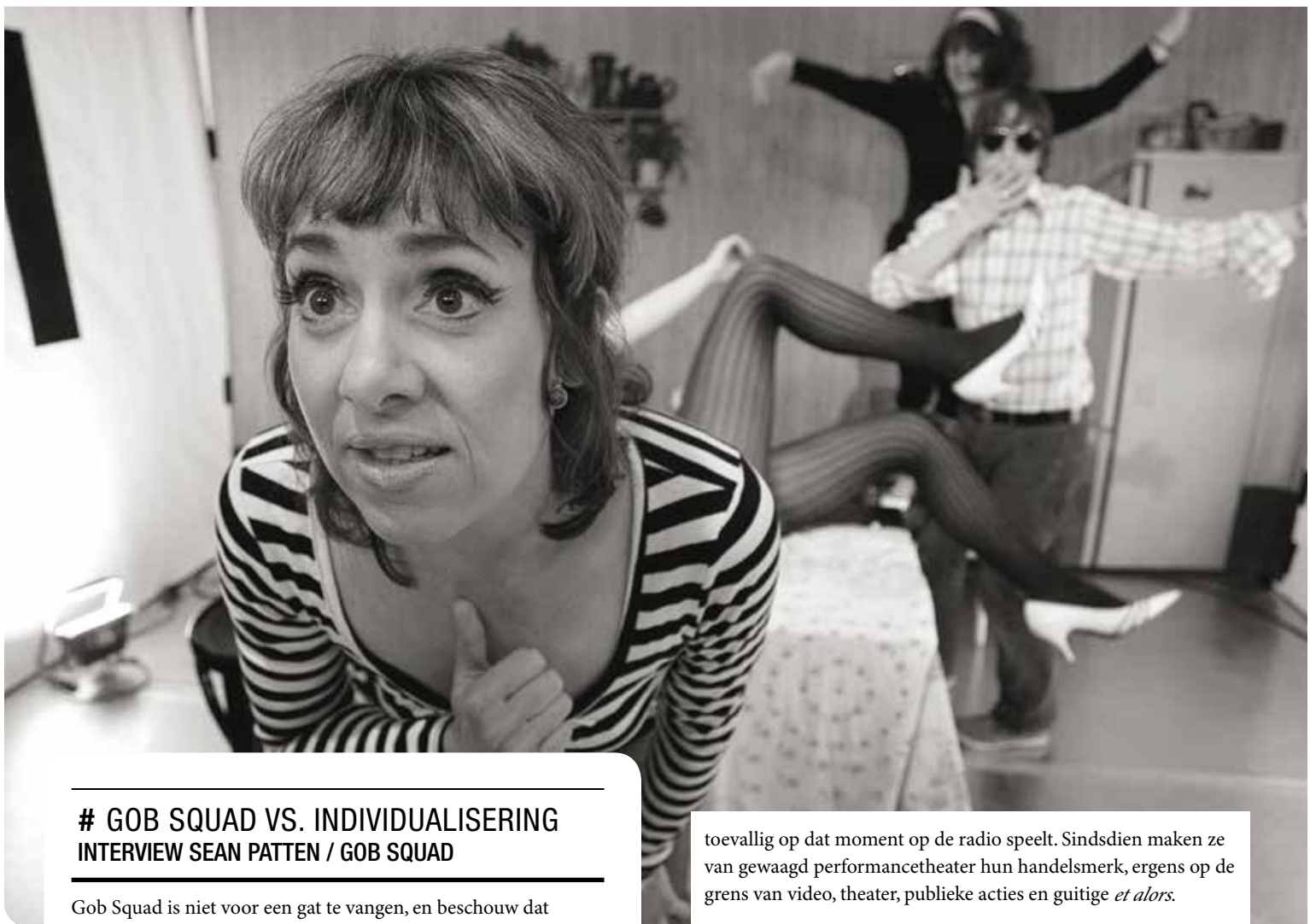

TAZETTE #9

THEATERAANZEE.BE

VRIJDAG 04/08/2017

GOB SQUAD VS. INDIVIDUALISERING INTERVIEW SEAN PATTEN / GOB SQUAD

Gob Squad is niet voor een gat te vangen, en beschouw dat gerust als een understatement. Het internationale video- en performancegezelschap met vaste grond in Nottingham en Berlijn, staat vandaag en morgen op Theater Aan Zee met respectievelijk *Super Night Shot* en *Gob Squad's Kitchen - You've never had it so good*.

Gob Squad werd in 1992 opgericht door een groep langharige studenten op de universiteit van Nottingham Trent. Debuteren doen ze met een performance in ruil voor gratis tickets voor het Glastonbury festival, hun naam halen ze van een mixtape die

toevallig op dat moment op de radio speelt. Sindsdien maken ze van gewaagd performancetheater hun handelsmerk, ergens op de grens van video, theater, publieke acties en guitige *et alors*.

Wij babbelden met medeoprichter, maker en performer Sean Patten over wat we zoal mogen verwachten.

Patten: "Voor *Super Night Shot* gaan we een uur voor de performance begint de stad in, elk met een camera en een semi-vastgelegd script vol actie, drama, romantiek en een *happy ending*. De mensen die we tegenkomen spelen de hoofdrol en bepalen het verloop van het verhaal. Goed of slecht, na exact een uur tonen we de opnames aan het publiek dat zit te wachten in de zaal."

Het achterliggende idee? “We fictionaliseren onszelf door ons te vermommen als politieke activisten, met als missie *the war on anonymity*. We vechten tegen de individualisering van de maatschappij, een maatschappij waarin je liever op je smartphone kijkt dan de weg te vragen, mensen vermijdt in plaats van contact te leggen. Met het maken van deze film willen we een sociaal optimisme verspreiden. Nu meer dan ooit.”

Ook *Gob Squad's Kitchen* wordt gepresenteerd in de vorm van een film, met dat verschil dat alle acties live plaatsvinden in een studio, achter de filmschermen waar het publiek naar kijkt. De inspiratie werd gehaald bij Andy Warhols film *Kitchen* (1965), vanuit een fascinatie voor het alledaagse leven waarin kleine handelingen plots een spectaculair gehalte krijgen. Ook het publiek krijgt de kans daarin deel te nemen. Patten: “Het doel is om de essentie van de jaren '60 te vatten. Die cult van zelfontplooiing, hedonisme en plezier maken. Maar hoe kunnen we iets tonen dat echt is, wanneer we zelf performers zijn? Daarom lenen we de lichamen van de toeschouwers en controleren ze vanop afstand om zo een betere versie van onszelf te maken. (*denkt na*) Het is best wel complex, maar tegelijkertijd ook heel intiem.”

“Beide stukken hebben gemeenschappelijk dat we dingen bloot leggen. De ene keer is dat de stad, de andere keer persoonlijke verhalen en persoonlijkheden. We kaderen het, geven het een podium en verkennen het in al zijn schoonheid en veelzijdigheid. Uiteindelijk gaat het altijd over mensen met elkaar verbinden.” (*EV*)

GOB SQUAD SPEELT VANDAAG MET 'SUPER NIGHT SHOT' EN MORGEN MET 'GOB SQUAD'S KITCHEN...', TELKENS OM 22U30 IN DGP

DUIZELINGWEKKEND DRAMA VERSLAG 'NACHTELIJK SYMPOSIUM'

Wijlen Eric De Volder is *very much alive and kicking*, en dat horen en zien wij graag. *Nachtelijk symposium* is al de tweede voorstelling op deze TAZ-editie die terugrijpt naar de bekroonde schrijfsels van De Volder, naast *IN STUKKEN* van Ineke Nijssen en Hendrik Van Doorn. Die laatste maakte trouwens deel uit van de originele cast van *Nachtelijk symposium*, dat in 1994 in première ging en *TAZette*-coördinator (*SH*) van zijn sokken blies. Ikzelf vrat toen nog mijn sokjes op en kakte ontelbare pampers vol.

Mijn toegangspoort tot De Volder is dus de bewerking van Mesut Arslan, die wild en weelderig is wat zeggings betreft, maar koel en strak, bijna mathematisch, op vlak van scenografie. Het publiek zit versplinterd rond een houten arena, waarin op tijd en stond grote, houten slijpschijven op metalen staven worden losgelaten. Er ontstaat een oncontroleerbare choreografie van spinnende tollens die mij meteen terugkatapulteert naar mijn kortstondige *Beyblade*-periode, toen ik net de pampers was ontgroeid.

Tussen die tollens, maar evengoed buiten de arena, bewegen de acteurs. Eerst Bernard Van Eeghem, die het stuk voor geopend verklaart en in zijn befaamde, ietwat abstracte stijl mompelt van “Varkens, varkens, varkens...”. Het zet de toon voor het afmattende gewroet dat onderhuids voelbaar is, en tot het eind voelbaar blijft. In de kern is *Nachtelijk symposium* een voorstelling over kleinburgerlijke verdringing en het

onvermogen je hart op je tong te dragen. Elke conversatie drukt weg wat eigenlijk gezegd zou moeten worden.

Zo gaat het hoofdzakelijk over de kwijtgespeelde cursus psychologie van Charles (een zeer verdienstelijke Gokhan Girginol, die acteert met een flegmatieke flair), het bedrijf van zijn afwezige vader (en of het nu al dan niet failliet is) en de vraag of zijn broer Remi dat bedrijf wil overnemen. Tussen de regels van die schijnbaar futiele pamperdiscussies zindert evenwel een duizelingwekkend familiedrama dat stilaan op een venijnige climax afstevent.

Nachtelijk symposium is een lovenswaardige voorstelling die uitblinkt in de relatie tussen mens en ding. Zonder de bedreigende bijdrage van de tollens (en van het finale feest van uitzinnige stroboscopen!) was die venijnige climax wellicht minder tastbaar. (*DB*)

NOG T/M ZATERDAG 05/08, TELKENS OM 15U EN OM 19U30

GEKEUVEL ONDER GELIJKGESTEMDEN VERSLAG 'DEBAT: WISSEL VAN DE MACHT?'

Sinds gisteren vinden op Theater Aan Zee *Urgente gesprekken* plaats. Het zijn verdiepende debatten over belangwekkende kwesties, zoals de spanning tussen het recht op artistieke vrijheid en de morele plicht tot maatschappelijke verantwoordelijkheid. Dat gesprek over kunst en engagement kan u vandaag nog bijwonen in Mu.ZEE. Moderators van dienst zijn Wannes Gyselinck en Wouter Hillaert, redacteuren van het cultuurmagazine *rekto:verso*.

Aansluitend bij die gesprekken werd gisterennamiddag eveneens een debat georganiseerd in samenwerking met Sabam. Het thema was de wissel van de macht in de theatersector, want tegenwoordig zwaait daar een aantal frisse veertigers de scepter. Onder hen de vier gesprekspartners van moderator Friedl' Lesage: Michaël De Cock (artistiek directeur van KVS), Stijn Devillé (artistiek directeur van Het Nieuwstedelijk), Steven Heene (die samen met Stefan Bläske en Milo Rau het triumviraat vormt dat NTGent onder zijn hoede heeft) en Katleen Van Langendonck (al tien jaar artistiek directeur van Kaaitheater).

We verwachtten op voorhand geen verbaal vuurwerk, maar een tegensprekelijk debat over pakweg beleid, internationalisering, stedelijkheid en de verdere verjonging van de sector had gerust gemogen. In de plaats daarvan kregen we voor het leeuwendeel gekeuvel voor de kiezen, van vier artistiek leiders die het in

grote lijnen met elkaar eens zijn. We hebben geprobeerd om het aantal open deuren dat ingetrapt werd te turven maar we zijn onderweg de tel kwijtgeraakt. “Ik geloof niet in een generatiewissel, generaties kunnen naast elkaar staan.” Streepje. “Wat diversiteit betreft, heeft de sector nog een lange weg af te leggen.” Streepje. Niet dat de vier sprekers niets pertinents te vertellen hadden (daarover dadelijk meer), maar er ontbrak duidelijk een tegenstem in het debat. Iemand die de macht heeft moeten afstaan, iemand die de macht uitdaagt of ten minste in twijfel trekt, in ieder geval iemand die vindt dat het radicaal anders moet.

Die functie kan een moderator natuurlijk ook vervullen, maar daarvoor stelde Lesage te veel vragen die eerder in de humaninterestjournalistiek thuishoren, zoals “Droomde je er als kind al van om artistiek leider te worden?”, “Welke vergissingen heb je in jouw leven zoal gemaakt?” en “Voel je je jong of eerder oud als artistiek leider?” Gelukkig nam Van Langendonck die vraag te baat om de debatten te openen over het schrijnende tekort aan vrouwen in leidinggevende functies in de podiumsector, en het tekort aan diversiteit in het algemeen. De Cock en Devillé wezen enerzijds op het onderwijs, dat er nog te weinig in slaagt om mensen met een andere culturele achtergrond te engageren. Anderzijds wezen ze op de blinde vlek van de sector zelf. Zo citeerde Devillé voormalig diversiteitsambtenaar Alona Lyubayeva: “Een selectiecommissie kiest uiteindelijk altijd zichzelf.” In commissies en jury’s mag dus eveneens ‘s aan de boom geschud worden. Misschien een agendapuntje voor de volgende TAZ? Heene ten slotte vertelde dat NTGent diversiteitsdoelstellingen zal opstellen door middel van een zelfgeschreven manifest. Een mogelijke maatregel: in iedere productie moeten ten minste drie nationaliteiten vertegenwoordigd zijn.

Het thema ‘taxshelter voor de podiumkunsten’ zorgde voor enige animositeit. De Cock was nogal optimistisch over het voordeel ervan, maar stelde zich vragen bij de afwezigheid van artistieke kwaliteitscriteria. Kunst wordt op die manier volledig overgeleverd aan de vrije markt. Heenes bezorgdheid ging nog verder: aangezien de implementatie van de taxshelter veel boekhoudkundige knowhow vraagt, zou dat in het nadeel kunnen spelen van kleinere organisaties en individuele kunstenaars. Devillé betoogde dat hij de financiële constructie toejuicht als theatermaker, maar dat hij als burger grote vragen heeft. De taxshelter levert namelijk winst op voor de sector en kapitaalcrachtige investeerders, maar de samenleving kost het net geld. De vier gasten deelden een grote bezorgdheid over de besparingen in de podiumsector, die altijd het eerst en het hardst gevoeld worden door de kunstenaars zelf.

De visie op stedelijkheid van de respectieve artistieke leiders was een van de thema’s dat volgens ons te weinig aan bod kwam tijdens het debat. Nochtans heeft De Cock daarover veel te vertellen, hadden Heene en Van Langendonck het over de stedelijke projecten die ze zullen opzetten in Gent en Brussel, en staat Het nieuwstedelijk voor een bijzonder grote uitdaging, aangezien het de ambitie heeft om het stadtheater te zijn voor Leuven, Hasselt én Genk, aldus Devillé. (MV)

URGENTE GESPREKKEN: NOG OP VR 4/8 EN ZA 5/8 OM 15U IN MU.ZEE

OOSTENDE DOET BETER DAN BLANKENBERGE VERSLAG ‘WE WANT MORE’

Er is een aantal gulden regels voor verslaggevers en recensenten. Eén ervan is: begin je hoofdtekst niet meteen met een oordeel, dat komt niet geloofwaardig over. Je moet de lezer eerst enigszins inlichten over wat je gezien hebt en hem een beetje achtergrondinfo meegeven. Blablabla. In dit geval ga ik daar met de pet naar gooien. Sorry, het kan gewoonweg niet anders: *We Want More* smeekt erom. Hier komt-ie: het is een voorstelling die een mens onherroepelijk van zijn sokken blaast door onophoudelijk met zijn voeten te spelen.

Woensdagavond stelden de Brusselse theatergezelschappen Tristero en Transquinnal met voorbedachten rade het publiek zwaar op de proef. In *We want more* woedt oorlog: de acteurs houden de toeschouwers gegijzeld en het theater wordt een strijdtoneel. Tijdens de voorstelling mag niemand de zaal verlaten, meldt het komische duo Kristien De Proost en Stéphane Olivier. Bij die nogal onheilspellende intro zijn er al enkele mensen in het publiek die duidelijk niet meer weten waaraan en waaraf, wat gespeeld is en wat niet. *We Want More* is tiranniek: het volk wordt gemend en getemd, verzorgd (met oordopjes, bier & een *taste* van *the Coke side of life*) en verstoten (een plakkaat met een boodschap voor het publiek: “TO LEAVE: 20€”).

In *We Want More* heerst ook de tirannie van de muziek, met alle lof aan het adres van Maarten Van Cauwenberghe. Het lied ‘I Can See Clearly Now’ van Johnny Nash wordt in verschillende scènes herhaald, tot je oren ervan bloeden. Oostende wordt aangepord door de fantastische De Proost om niet te slabbakken, mee te zingen en te dansen en het beter te doen dan Blankenberge: blijkbaar stond de hele *crowd* daar recht en “als jullie rechtstaan, dan komt er een verrassing”. De dramadictatuur is verraderlijk: verlangens worden aan de burgers opgelegd en zij zien zich genoodzaakt om “We want more” te roepen.

Tristero en Transquinnal creëren een ongeziene sfeer in de theaterzaal. Alles stond op z’n kop; er was angst en verwarring en tegelijk een soort verslavend plezier. *We Want More* biedt voor ieder wat wils. Het is een toegankelijke, entertainende voorstelling met een doordachte structuur en een stevige portie kritiek. Zoals in elke dictatuur, immers, is er altijd een verborgen risico in het spel. (EH)

DAGKLAPPER: VRIJDAG 04/08/2017

10-02U	DRL	INFOSTAND EN BAR CAFÉ KOER OPEN TAZette vanaf 11u verkrijgbaar				
10-18U	DRL	HET MUSEUM VAN DE EIGENZIN Verschillende en 'verstorende' benaderingen, hoe gaat kunst hier mee om?	HET MUSEUM VAN DE EIGENZIN	MU.ZEE	EXPO	ADD € 9
10-02U	DRL	EN ROUTE. ONDERWEG NAAR BETER. Fototentoonstelling van de Oostendse fotograaf Keoma Zec over het leven van West-Afrikaanse migranten op weg naar Europa.	KEOMA ZEC/11.11.11	LEOPOLDPARK	EXPO	GRATIS
10U30	NVT	EN ROUTE. ONDERWEG NAAR BETER: KORTE TOELICHTING DOOR KEOMA ZEC Fototentoonstelling van de Oostendse fotograaf Keoma Zec over het leven van West-Afrikaanse migranten op weg naar Europa.		LEOPOLDPARK	EXPO	GRATIS
11U00	90'	BOEKENTAZ#4 Phara de Aguirre nodigt gasten Anna Luyten, Dirk Pauwels, Fien Sabbe en Erik Vlaminck uit.	LUYTEN/PAUWELS/SABBE/VLAMINCK	KAAP/VRIJSTAAT 0.	LITERATUUR	UV
11U00	180'	EGONOMADEN Parcours met drie korte voorstellingen over universele verhalen.	RIPANI/ARIAS/STRIJDONK	VERTREK LEOPOLDPARK	PODIUM	UV
11U00	180'	AGORANOMADEN Parcours met drie korte voorstellingen. Het theater als een plein.	AENDENBOOM/ COLLECTIEF ELAN(D)/ DERMUL	VERTREK LEOPOLDPARK	PODIUM	UV
11U00	60'	BEKENDMAKING NOMINATIES ENSORS FFO geeft een tip van de sluier van de Ensors.	FFO	CC DGP (PANORAMAZAAL)	FILM	GRATIS
11U00	50'	JED MARTIN Een kunstenaar schrijft een brief aan zijn moeder die zelfmoord pleegde op de leeftijd die hij nu heeft.	JED MARTIN	MU.ZEE	PODIUM	UV
11U00	60'	KAN DUS NIET Yinka Kuitenbrouwer duikt in de leefwereld van jongvolwassenen in de psychiatrie.	YINKA KUITENBROUWER	CC DGP (STUDIO +1)	PODIUM	GRATIS
11-19U	DRL	KINDERVOORSTELLINGEN VOOR ALLE LEEFTIJDEN Samen met poppentheater FroeFroe tovert TAZ het Leopoldpark opnieuw om tot een echt cultureel kinderparadijs.	THEATER FROEFROE E.A.	LEOPOLDPARK	FAMILIEPARK	DIVERS
11U00	DRL	WILLIPS & APEVELARTOTAL Maak kennis met het werk van William Phlips & APEVELARTOTAL, de man achter het affichebeeld van deze TAZ-editie.	WILLIPS & APEVELARTOTAL	GALERIE BEAUSITE	EXPO	GRATIS
11U30	60'	ONS Een unieke sound met invloeden van pop, blues en reggae.	ONS	FORT NAPOLEON	MUZIEK	€5,00
11U30	90'	OP SLEEPTOUW De auteur van bekroonde romans zoals Wij en Wil neemt je mee op sleeptouw.	JEROEN OLYSLAEGERS	VERTREK CAFÉ KOER	LITERATUUR	UV
14U00	60'	DE WETTEN VAN DE MENSELIJKE STUPIDITEIT Een gids door het universum van de stommititeiten aan de hand van Cipolla.	SIMONE MILSDOCHTER	BIBLIOTHEEK (FORUMZAAL)	PODIUM	UV
14U30	90'	OP SLEEPTOUW De auteur van bekroonde romans zoals Wij en Wil neemt je mee op sleeptouw.	JEROEN OLYSLAEGERS	VERTREK CAFÉ KOER	LITERATUUR	UV
15U00	180'	EGONOMADEN Parcours met drie korte voorstellingen over universele verhalen.	RIPANI/ARIAS/STRIJDONK	VERTREK LEOPOLDPARK	PODIUM	UV
15U00	180'	AGORANOMADEN Parcours met drie korte voorstellingen. Het theater als een plein.	AENDENBOOM/ COLLECTIEF ELAN(D)/DERMUL	VERTREK LEOPOLDPARK	PODIUM	UV
15U00	90'	NACHTELIJK SYMPOSIUM Een portret van de familie Meiresonne, allesbehalve een modelgezin.	MESUT ARSLAN/KVS/PLATFORM 0090	P & P WEST (BOUWATELIER)	PODIUM	UV
15U00	120'	URGENT GESPREK#2: ENGAGEMENT Is engagement de nieuwe norm geworden? Waarom dan? En wat betekent dit voor de kunst op zich?	REKTO:VERSO@TAZ	MU.ZEE (VERDIEPING B1)	URGENT GESPREK	€10,00
16U00	75'	GEBERGTE In een actuele herschrijving van Sofokles' Oidipous onderzoekt Matthias Van de brul de nacht na de tragedie.	MATTHIAS VAN DE BRUL	ELYSÉE	PODIUM	UV
10U30	NVT	EN ROUTE. ONDERWEG NAAR BETER: KORTE TOELICHTING DOOR KEOMA ZEC. Fototentoonstelling van de Oostendse fotograaf Keoma Zec over het leven van West-Afrikaanse migranten op weg naar Europa.		LEOPOLDPARK	EXPO	GRATIS
16U00	60'	SHOUT AT CANCER Een gemengd koor van mensen met en zonder stem, gevolgd door een discussie.	ANOTHER VOICE	KAAP/VRIJSTAAT 0.	MUZIEK	€12,00
16U00	80'	OVERDUE Aan de hand van de verdwijning van de O.304 Laermans word je meegesleurd in een kijkdoos vol vissersverhalen.	BLACK FROST	CC DGP (STUDIO +1)	PODIUM	UV
17U00	60'	IN EEN DISCOTHEEK Rauwe Nederlandstalige teksten schommelen voortdurend tussen weemoed en een energieke ode aan de imperfectie.	IN EEN DISCOTHEEK	IN DE STAD	MUZIEK	GRATIS

TIP: Op vertoon van een TAZ-ticket kan je het Spilliaert Huis bezoeken voor 3 euro ipv 5 euro.

17U00	90'	OP SLEPTOUW De auteur van bekroonde romans zoals Wij en Wil neemt je mee op sleeptouw.	JEROEN OLYSLAEGERS	VERTREK CAFÉ KOER	LITERATUUR	UV
17U00	60'	KAN DUS NIET Yinka Kuitenbrouwer duikt in de leefwereld van jongvolwassenen in de psychiatrie.	YINKA KUITENBROUWER	CC DGP (STUDIO +1)	PODIUM	GRATIS
18U00	50'	PISTE Opkomend jongleertalent Michiel Deprez serveert geen spektakel, maar neemt je mee op een intiem, persoonlijk onderzoek.	MICHEL DEPREZ	BASISSCHOOL KROONLAAN	PODIUM	€9,00
18-23U	DRL	PLACE MUSETTE Riguelle speelt Franse chansons en Rosita Tristano brengt haar schildersezal mee.	TE GAST: PATRICK RIGUELLE	CAFÉ KOER	MUZIEK	GRATIS
18U00	60'	DE WETTEN VAN DE MENSELIJKE STUPIDITEIT Een gids door het universum van de stommititeiten aan de hand van Cipolla.	SIMONE MILSDOCHTER	BIBLIOTHEEK (FORUMZAAL)	PODIUM	UV
18U00	60'	ON ATTEND/BOI/NYMPHET Ontdek jonge filmmakers waarvan we nu al uitkijken naar het verdere oeuvre. Je krijgt drie kortfilms te zien + een sneak.	ON THE LOOK OUT (KORTFILMS)	CC DGP (KLAS)	FILM	€3,00
19U00	60'	VOOR WE MENSEN WERDEN Een gezamenlijke denkoefening waarin Bart van de Woestijne zich met het publiek voorstelt hoe het is om een dier te zijn.	BART VAN DE WOESTIJNE	HANGAAR 1	PODIUM	€9,00
19U30	60'	STIL(L) Een dans, een lied over twee mensen die zoeken naar wat hen verbindt	TIM TAVEIRNE/LOES SWAENPOEL	SERRE GROENDIENST	PODIUM	UV
19U30	90'	NACHTELIJK SYMPOSIUM Een portret van de familie Meiresonne, allesbehalve een modelgezin.	MESUT ARSLAN/KVS/PLATFORM 0090	P & P WEST (BOUWATELIER)	PODIUM	€16,00
19U30	80'	OVERDUE Aan de hand van de verdwijning van de O.304 Laermans word je meegesleurd in een kijkdoos vol vissersverhalen.	BLACK FROST	CC DGP (STUDIO +1)	PODIUM	UV
20U00	120'	IN KOOR! De kunst van het vals zingen en het repeteren.	MYRIAM VAN IMSCHOOT...	LOODS NMBS	PODIUM	€14,00
20U00	150'	RISJAAR DREI De sluwste, de handigste en de meest meedogenloze groeit uit tot een perverse dictator.	TONEELHUIS/OLYMP. DRAMATIQUE	VERSLUYSIDÔME	PODIUM	UV
20U30	45'	LISBETH GRUWEZ DANCES BOB DYLAN Bob Dylan op vinyl en een danseres verzonken in dialoog met de muziek.	VOETVOLK/LISBETH GRUWEZ	CC DGP (KLEINE POST)	PODIUM	UV
20U30	90'	HET KANAAL Een onverwachte conversatie tussen een vrouw en een vluchteling aan de overkant van het kanaal.	QUEER ARTS FESTIVAL/TRANSPARANT	SCHEEPSWERF IDP	PODIUM	€16,00
21U00	75'	ZINGARATE Drie vrienden voor het leven, storten zich één keer per maand een heel weekend in woest fuiven en balorigheid.	COMPAGNIE CECILIA	DENZIL DIASKAAI	PODIUM	UV
21U00	60'	ZIELZOEKERS Een vorig leven is hoe dan ook afgebroken, een volgend leven kan nog niet echt opgestart worden.	M. RASEM/MALPERTUIS/TONEELHUIS	CC DGP (DACTYLO)	PODIUM	UV
21U00	30'	GERT AERTSEN In Molenbeek bevindt zich 2M3, een artistiek laboratorium. Gert Aertsen doet zijn ding.	2M3	ATELIER KLEINVERHAAL	PLUS	ADD € 3
21U00	100'	IVONA, PRINCESS OF BURGUNDY (TRY-OUT) De zwijgzame en slonzige Yvonne kan door een ziekelijk grapje van de prins koningin worden.	TIBALDUS	ATHENEUM	PODIUM	UV
22U00	75'	GEBERGTE In een actuele herschrijving van Sofokles' Oidipous onderzoekt Matthias Van de brul de nacht na de tragedie.	MATTHIAS VAN DE BRUL	ELYSÉE	PODIUM	UV
22U00	60'	LOHAUS Een mix tussen urban pop en triphop. Downtempo beats, overgoten met synthsounds.	LOHAUS	CAFÉ CRAYON	MUZIEK	€5,00
22U00	110'	AND UNDERNEATH THE EVERLASTING ARMS Een vreemde archeologie van slapeloosheid in een uitzonderlijke setting.	GRAINDELAVOIX	PETRUS-EN-PAULUSKERK	MUZIEK	€20,00
22U30	60'	SUPER NIGHT SHOT Theater-video-performance met beelden die ze net voor aanvang van de voorstelling filmen in Oostende.	GOB SQUAD	CC DGP (GROTE POST)	PODIUM	€16,00
23U00	60'	NOG EVEN VOOR HET SLAPENGAAN Warre Borgmans nodigt je uit om even voor het slapengaan de dag te overschouwen.	WARRE BORGMANS & GUESTS	THEATERTENT PARK	PLUS	€8,00
24U00	60'	UMM Zoals roze wolken die je onder een warme douche achterlaten.	UMM	CC DGP (LOKETTENZAAL)	MUZIEK	€5,00

2X JONG MUZIEK VERSLAG IN EEN DISCOTHEEK EN UMM

Na zeven dagen jong muzikaal geweld kan je vandaag nog voor een laatste keer terecht in het Fort Napoleon, op de zeedijk, in Café Crayon en in de Lokettenzaal voor een selectie aan bands. Wij gingen gisteren kijken naar UMM en In Een Discotheek en werden positief verrast.

“Ik kan niet geloven / dat je mij hebt gekozen / uit die dertigduizend swipes / die je de wereld beloofden,” zingt Maya Mertens van In Een Discotheek. Een dame met pit, gevoel voor humor en een kristalheldere stem inclusief vertederend Hollands accent. Verder herkennen we op het podium ook nog: Gode Kempen op synths (vorig jaar te zien bij Jong Werk met Kluster), Casper Van De Velde op drums (drummer bij jazzduo SCHNTZL), Paulien Rondou als tweede stem en Viktor de Greef op bas en synths. De groep werd samengesteld in en rond het Conservatorium Antwerpen, afstudeerrichting Kleinkunst. De dagen dat kleinkunst nog beelden opriep van slobbertruien, bruine kroegen en brave goedszakken lijkt bij deze definitief voorbij. Mag vanaf heden wel in de associatieve trommel: een over de grond rollende Mertens, woest bijtend, dramatisch melancholiek en lyrisch voordragend. Van stevige elektro tot gevatte meezingrefreinen, zonder daarbij ooit klef te worden. Een straffe band met een straffe frontvrouw die het publiek in geen tijd op haar hand had.

Van de discotheek gingen we naar een ietwat bedeesder pyjamafeestje met UMM. Hun kabbelende pop, aangestuurd door synths en de ijle stem van zangeres Lise Daelemans verveelde niet, al bleven we al snel op onze honger zitten. Hier en daar een meer gedurfde gitaarlijn of vocale uitschieter was geen overbodige luxe geweest. Veel werd echter goed gemaakt door het spelplezier waarmee het kwintet overduidelijk op het podium stond. We horen ze graag nog eens terug, al zal dat misschien wel eerder als achtergrondmuziek zijn bij onze wekelijkse yogasessie dan op de voorste rij van een concert. (EV)

IN EEN DISCOTHEEK SPEELT VANDAAG OM 17U IN DE STAD. UMM
SPEELT VANDAAG OM 24U IN DE LOKETTENZAAL VAN DE GROTE POST

QUERIDA VENEZUELA BRIEF VAN LESTER ARIAS, IN EEN INTERPRETATIE VAN (AB)

Querida Venezuela,

I love you, I'm with you, I set you free.

Dat zijn de eerste woorden waarmee Lester Arias je zou willen aanspreken, Venezuela. Jij als land, met grenzen en streken. Als huizen met tuinen, straten waar mensen wonen. Jij als honger, moord, jij als vrienden en familie. Aan jullie richt Lester zich. Hij houdt van jullie, hij is bij jullie, hij bevrijdt jullie.

Ik vroeg Lester aan wie of wat hij op dit moment een brief zou richten. Aldus geschiedde. Ik heb me aangeboden als plaatsvervangend boodschapper. Hij spreker, ik buik.

Lester is nu in Oostende en hij vaart wel, dat kan ik je verzekeren. Hij is hier met een voorstelling, *HOUSE*. In die voorstelling bouwt hij een huis, niet met stenen en mortel, maar met woorden die hij secuur stapelt in de verbeelding van zijn luisteraars. Woonkamer, badkamer, lange gang, keuken en tuin; hij beschrijft een huis zoals er overal één zou kunnen staan. Toen ik in het publiek zat, zag ik mijn ouderlijke huis en vermoedde dat ik niet de enige was die het zich zo inbeeldde. Ik probeerde me het huis voor te stellen dat Lester voor zijn geestesoog moest zien. Net voor dat beeld helemaal klaar was, een pets. Klap. Mep. Mijn kaak gloeit nog. Kijk, het meest banale ouderlijke huis beschrijft hij, maar hoe banaal is een ouderlijk huis wanneer het in jouw contreien staat, Venezuela? In Caracas nota bene, waar om de twintig minuten iemand op de stoepstenen neerzigt, door een kogel of mes geveld? Welke kleur krijgt een herinnering aan ‘thuis’ dan? Knal. Verwarring. Hoe denk je terug aan een tuin in een stad in een land waar die dingen gebeuren? *This house is not mine*, zegt Lester. Wiens huis is dit?

Hij vraagt zich af wat hij kan doen. Als Venezolaan, maar meer nog, als jonge kunstenaar. Met alles rondom ons, in een wereld die *fucked up* lijkt, wat kunnen we als jonge kunstenaars doen om verandering te brengen? Knal knal knal. En verwarring. Veel verwarde kopjes in de zaal. En daar ligt het antwoord op zijn vraagstuk. Wat hij kan doen? Blijven verwarren. Zijn publiek bij de neus nemen. En dan – nu kom ik bij jou, Venezuela – alle neuzen in dezelfde richting doen wijzen. Jouw richting. Elke voorstelling die Lester Arias heeft gespeeld is een brief aan jou, omdat er dan ontelbaar veel neuzen in jouw richting wijzen. *This house is not mine*. Dat is waar: *it's mine, it's ours*.

De laatste woorden zijn van Lester:

Don't give up. We must keep our hope. Trust in the dream that has been given to us. Nothing can destroy this thing that is deep inside us, waiting for its awakening.

Truly yours,

Lester

(AB)

HOUSE VAN LESTER ARIAS MAAKT DEEL UIT VAN DE EGONOMADEN,
VANDAAG NOG OM 11U EN 15U.

DE KRACHT VAN HET (HER)BEGINNEN VERSLAG 'IN KOOR!'

Voor het muziektheaterproject *IN KOOR!* werken performance-kunstenares Myriam Van Imschoot (voormalig dramaturge bij choreografen als Meg Stuart, Benoît Lachambre, Philipp Gehmacher) en Willem de Wolf (acteur en auteur bij de KOE) samen met 24 niet-geoeffende zangers – theaterstudenten van KASK Gent en amateuracteurs.

Uitgangspunt voor *IN KOOR!* zijn de repetities van een zangstuk door een koor. De voorstelling focust op het proces van het oefenen dat uiteindelijk tot harmonie moet leiden. De obligate fouten en valse noten die eigen zijn aan het repeteren vormen het speelmateriaal. *IN KOOR!* is echter veel meer dan een ode aan de imperfectie en de valse noot. Het is een zoektocht naar hoop, hoop op verbetering, naar harmonie en samenhang zonder de individualiteit uit het oog te verliezen. Het is muziektheater dat van de poging een kunst maakt.

De kracht van de stem, het vurige menselijke verlangen naar communicatie en verbinding en de kracht van het collectief, zijn terugkerende elementen in het werk van Myriam Van Imschoot. De Wolf en zij volgen elkaars werk al jaren van nabij. De Wolf schreef de tekst voor deze voorstelling.

In gesprek met coproducent CAMPO omschrijven ze *IN KOOR!* zelf als volgt:

De Wolf: "*IN KOOR!* gaat in essentie over beginnen en herbeginnen. Is het nu in een mensenleven of in de samenleving, er zijn altijd bepaalde kantelmomenten die een kiem van verandering in zich dragen. Occupy, de anti-globaliseringsbeweging, de Women's March, de klimaatconferenties, ... Dat zijn momenten die het begin in zich dragen, dat er dat heilige geloof is dat vanaf dan alles gaat lukken. Hannah Arendt omschrijft dit als 'geboortigheid': het vermogen om keer op keer helemaal opnieuw te beginnen. Maar nu écht."

Van Imschoot: "Dat herbeginnen gebeurt ook iedere keer anders. We nemen dingen mee uit het verleden, of net niet. Want de context is veranderd, we hebben lessen geleerd, of net niet. Herbeginnen voelt misschien ook anders aan voor wie een heel leven voor de boeg heeft dan wel voor wie reeds kan buigen op een ganse weg. Je horizon bepaalt je. *IN KOOR!* wil een aanleiding zijn om denkbeelden te toetsen over wat samenzijn vandaag is."

Het koor kan daarmee functioneren als metafoor voor verschillende domeinen of samenhangen: het verenigingsleven, de maatschappij, zowel het collectief als het individu, ze komen allen aan bod."

"Naast de muziek is de kracht van taal minstens even belangrijk gebleken. Zodra we de tekst van Willem hadden (*Dageraad*) konden we nog duidelijker het thema van het steeds weer opnieuw beginnen in de koorrepetitie overhevelen naar een mensenleven en mogelijk zelfs een samenleving."

De Wolf: "We willen niet zozeer een politieke of een maatschappelijk-sociale context meegeven aan het publiek, maar vooral een emotioneel-existentiële. Politiek is niet alleen een ideeënwereld, maar evengoed een van herinneringen. Van weemoed, verlangen en pijn. Het wordt ook gezegd in de tekst: het is het vooruit en het achteruit. Wij poneren geen maatschappelijke inzichten, maar raken gemoedstoestanden aan."

KASK-studenten Louis Janssens en Simon Baetens maken deel uit van de cast van *IN KOOR!* en maken zich op voor de allereerste zangperformance van hun leven.

Louis: "Het feit dat je kan zingen bij gratie van de groep is best veilig. Zelf heb ik tijdens het repeteren echt een aantal keer kippenvel gehad. Plots ben je samen met wildvreemde mensen Bach aan het zingen."

Simon: "Je voelt je op een bepaalde manier verbonden met elkaar tijdens het zingen. Die samenhang groeit nog. Persoonlijk ben ik zelfzekerder geworden in het zingen. Je voelt echt dat je vooruitgang boekt."

Louis: "Naast de samenhang viert de voorstelling ook het verschil. Je hoeft niet krampachtig te proberen samen te horen, maar je kan ook net het verschil in elkaar ontdekken en daar blij om zijn. Daarin schuilt de politieke kracht van *IN KOOR!*"

Simon: "Het zingen brengt mij sneller tot emotie. Ik werd er soms echt week van. Je komt in een soort kwetsbare toestand die je anders niet zo makkelijk bereikt."

Louis: "Het is vergelijkbaar met echt goed toneel spelen. Dat voelt alsof je opstijgt. Al zingend bereik je dat gevoel nog makkelijker."

Simon: "De tekst is ook een belangrijke factor. Die is echt af, de zangrepetitie niet. De tekst maakt het minder vrijblijvend."

Louis: "De partituur van de muziek en die van de tekst komen echt samen. Soms ondersteunt de muziek de tekst en soms is het omgekeerd. Maar het onaffe, de imperfectie blijft een belangrijke factor. De tekst krijgt ook een andere betekenis wanneer hij gelezen wordt door een student van 22 dan wanneer hij uit de mond van een 65-jarige vrouw komt."

Simon: "De individuen van het koor geven elkaar de ruimte. Samenzingen met zoveel mensen dwingt daar ook toe."

Louis: "Het allerbelangrijkste voor mij was de oefening in nederigheid. Het draait niet om jou." (*BP*)

VR 4/8 EN ZA 5/8 LOODS NMBS OM 20U

DE LADY EN DE BARD VERSLAG 'LISBETH GRUWEZ DANCES BOB DYLAN'

Hoekig. Teder. Speels. Kattig. Verleidelijk. Afstandelijk. Hautain. Dartel. Zwaar. Ingetogen. Vrouwelijk. Onverschillig. Zwijgzaam. Uitbundig. Mannelijk. Elegant. Gedrongen. Passief. Agressief. Verveeld. Nieuwsgierig. Kinderlijk. Sterk. Aanhankelijk. Ongrijpbaar. Vloeibaar. Stug. Massief. Solide. Schimmig. Uitdagend. Zoekend. Bescheiden. Flamboyant. Koppig. Melancholisch. Vrolijk. Terneergeslagen. Apathisch. Hyperactief...

Al deze adjectieven zijn, soms maar gedurende luttele seconden, van toepassing op de voorstelling *Lisbeth Gruwez dances Bob Dylan*. En zo rechttoe rechtaan als die titel is, zo is ook het concept: Lisbeth Gruwez danst inderdaad op liedjes van Dylan. Een tiental nummers, bekend en minder bekend, wordt op scène afgespeeld op krakende vinylplaten. En dit ongeveer een uur lang. Zo eenvoudig kan het zijn. Waarmee we niets willen afdingen op deze productie. Want zoals de reeks adjectieven hierboven al suggereert: het resultaat is niet eenduidig. Daarvoor is de muziek van Dylan nog steeds te pakkend, en is Lisbeth Gruwez als performer veel te intrigerend. Hopla, nog een toepasselijk adjectief.

Gruwez was ooit actief bij Jan Fabre/Troubleyn. Sindsdien is ze aan een internationaal succesvol parcours bezig met Voetvolk, het gezelschap dat ze in 2007 oprichtte met haar vaste kompaan Maarten Van Cauwenberghe. Dat resulteerde eerder al in een productie waarin Gruwez danst op een geluidsmontage van een aantal speeches, zeg maar op de muzikaliteit van al dan niet historische retoriek (*It's going to get worse and worse and worse, my friend*, 2012). Aha, zullen haters van Bob Dylan nu opmerken: dan ligt deze solo in dat verlengde, want de Nobelprijswinnaar voor Literatuur 2017 kan niet zingen. Hij neuzelt wat. Zij dwalen, natuurlijk. Dylan is misschien niet voor iedereen een muzikale held. En oké, hij moet het niet hebben van zijn stembereik. Maar wat een weergaloze, tijdloze songs heeft de man geschreven. Bij elke plaat die Van Cauwenberghe op de draaitafel legt, denk je binnen de eerste minuut: verdomd ja, weer zo'n geweldig nummer.

In haar eentje, gekleed in een zwarte broek (die ze na verloop van tijd uittrekt) en een witte blouse, brengt Gruwez een hommage aan de Amerikaanse bard. Op nummers als: 'Sad-Eyed Lady of The Lowlands', 'Hollis Brown', 'Blind Willie McTell', 'It's Alright, Ma (I'm Only Bleeding)', 'Simple Twist of Fate'... Vroege en late Dylan, en elke keer raak. En zo poëtisch en gelaagd als de teksten van de Nobelprijswinnaar zijn, zo uitgebreid is het dansvocabularium van Gruwez. Die combinatie aan het werk zien is puur genieten. Te meer omdat Gruwez geen voorgekauwde kost brengt, maar ook in het moment, in de song, durft te zijn. Die kwetsbaarheid is essentieel, want het geeft aan deze performance de spanning en trilling van een echte ontmoeting. Tussen een uniek oeuvre, een charismatische performer en een publiek dat zich gewillig laat betoveren. (*SH*)

VANDAAG OM 20U30 IN KLEINE POST (DGP).

TELEX

In *Nog even voor het slapengaan* gaat gastheer Warre Borgmans vanavond om 23 uur in gesprek met o.a. schrijver Jeroen Olyslaegers; Boy, de zakelijk leider van TAZ; actrice Simone Milsdochter (*De wetten van menselijke stupiditeit*); acteur Jeff Aendeboom (*K*).

De expo *Museum van de Eigenzin* is elke dag open van van 10 tot 18 uur, Mu.ZEE, Romestraat 11.

Morgen/zaterdag was er om 18 uur de prijsuitreiking gepland in de lokettenzaal, maar de voorstelling van Gob Squad duurt tot 18.40 uur. Om geluidsoverlast te vermijden start de receptie om 18 uur in het Cultuurcafé en start de effectieve prijsuitreiking om 18.45 uur (een klein beetje omgekeerd dus).

Place Musette, of: elke dag Franse chansons op Café Koer, van 18 tot 23 uur. Vanavond treedt gastzanger Patrick Riguelle op om 21 uur, samen met het huisorkest o.l.v. Derek.

Vandaag wordt een speciale TAZ-editie van *De Zeewacht* uitgebracht, te verkrijgen in de krantenwinkel en op het festival. Gasthoofdredacteuren zijn Tine Wyns en Martin Heylen.

Nog tickets voor: ONS (11u), *Urgent Gesprek #2* (15u), *Shout at Cancer* (15u), *Piste* (18u), *Nachtelijk Symposium* (19u30), *IN KOOR!* (20u), *Het Kanaal* (20u30), lohaus (22u), Graindelavoix (22u), *Super Night Shot* (22u30), UMM (24u).

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Bieke Purnelle, Matthias Velle, Daan Borloo, Ewoud Vermote, Arno Boey, Xandry van den Besselaar, Elke Huybrechts, Simon Vandekerckhove

Foto's: Radovan Dranga, Phile Deprez, David Baltzer, Danny Willems, Leontien Allemeersch, Herman Sorgeloos, Luc Depreitere

VU: TARTART VZW, HENDRIK SERRUYSLAAN 18A 8400 OOSTENDE